

lagt tredje og sidste behandling af forslaget. Dermed har man brudt den forståelse, der var mellem partierne, om, at man skulle køre med et sideløbende spor i forhold til de to problemstillinger.

Så med hensyn til de økonomiske konsekvenser vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed ligger der en mængde ting, som et flertal i Folketinget forhåbentlig vil være med til, at vi skal have ordentligt bearbejdet, inden vi på onsdag endeligt behandler det her spørgsmål.

Den anden hovedklump, vi har skrevet i betænkingsbidraget at vi er meget betænkelige ved, er udviklingen i EU-samarbejdet i forhold til forfatningstraktaten. Vi synes også, at man bliver nødt til at tage det element med ind i en behandling som den her, for et EU, der er velegnet til at modtage 10 nye lande, er ikke et EU, der bliver stadig mere integreret, stadig mere centralistisk styret. Det er ikke et EU, hvor man i stadig højere grad siger, man stemmer genstridige lande ned, som ikke vil være med på hovedsporet. Det er tværtimod et EU, hvor man åbner op, laver et mere fleksibelt samarbejde, hvor man i højere grad anerkender landenes forskellighed.

En nødvendig forudsætning for, at en udvidelse med 10 nye lande kan blive en succes, er, at man på den måde ikke i højere grad iklæder landene og EU en spændetrøje, men tværtimod tillader nationalstaterne en højere grad af forskellighed og respekterer de forskelligheder, der er. Der går man i EU i den stik modsatte retning af det, altså i den gale retning efter vores opfattelse. Det er jo så det andet hovedtema, vi har formuleret os omkring.

Alt det her gør, at vi ikke kan støtte udvidelsen på det her grundlag. Vi ligger på nuværende tidspunkt til at undlade at stemme, altså hverken stemme for eller imod. Det gør vi ud fra det principielle synspunkt, at vi ikke vil forhindre lande, der ønsker at blive medlemmer og udtrykker det ved folkeafstemninger, at blive medlemmer, men omvendt er der nogle ting, der simpelt hen ikke er ordentligt belyst. Der er udvalgs spørgsmål, der er besvaret så kortfattet og så mærkværdigt, at der reelt ikke er tale om svar. Derudover er der hele unionsprojektet, som kører over det kommende års tid, som får EU samlet set til at gå i den gale retning i forhold til, at en udvidelse på lidt længere sigt kan ende med at blive en succes og ikke en fiasko.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

For SF har udvidelsen været en helt afgørende vigtig ting, ligesom den har været det for en række andre af Folketingets partier. Det er en vigtig beslutning, hvis hensigt det er at udviske de skel, der har været i Europa efter den kolde krig, og som placerer Danmark i en ekstremt gunstig situation, først og fremmest sikkerhedspolitisk. Vi får altså et stort Europa, der samler sig rundt om Danmark, og vi får en meget stor sikkerhedspolitisk gevinst ved det.

Vi har selvfølgelig også en interesse i, at det gamle Jerntæppe ikke bliver erstattet af et sølv-tæppe, hvor vi har et meget rigt Vesteuropa og et Østeuropa, der fastholdes i fattigdom med alle de konsekvenser, det giver.

Vi havde gerne i forbindelse med udvidelsesforhandlingerne set, at man var gået endnu videre i forhold til at sikre en hurtig økonomisk udvikling i Østeuropa, bl.a. ved at afvikle de landbrugsstøtteordninger, som er helt uhen-sigtsmæssige under enhver form, ikke alene i forhold til fordelingspolitikken internt i landene, men især fordi de holder ulandene ude fra de rige markeder. Derfor har vi helt uden forbehold hele vejen igennem støttet den udvidelse, som vi nu stemmer om.

Kl. 11.20

Jeg vil ikke forsøge at overtale Dansk Folkeparti til et andet standpunkt – det tror jeg også er nyttesløst og for så vidt også meningsløst. Politik har jo at gøre med at orientere sig efter anskuelser, og jeg synes, der er noget befriende ved, at netop Dansk Folkeparti med den her afstemning så klart viser, hvor Dansk Folkeparti står i den her debat.

De østeuropæiske befolkninger har, som hr. Thulesen Dahl nævnte, stemt – en del af dem med solide flertal – for at komme ind. Det, som Dansk Folkeparti i dag siger, er – fordi man ikke tør tage konsekvensen af sin argumentation og stemme imod – at man ved en af de vigtigste begivenheder for en samling af Europa efter den kolde krig vil undlade at stemme.

Det synes jeg i sandhed placerer Dansk Folkeparti et sted, hvor navnet giver mening, nemlig Dansk Folkeparti; det, der sker syd for Kruså, det, der sker nord for Skagen, interesserer ikke Dansk Folkeparti. Man hygger sig i smug i et af de rigeste vesteuropæiske lande.